

മഹതി ആതുശയുടെ സൗഭാഗ്യം

സ്വാലിഹ് പുതുപൊന്നാനി

തിരുദുതർ(സ്വ)യുടെ വ്യക്തിശുദ്ധി അടുത്തറിയുന്ന
 വരാണ് അവിടുത്തെ സന്ദേശത്തിലേക്ക് ആദ്യമാദ്യം
 കടന്നു വന്നത്. സുഹൃത്തുക്കളും നാട്ടുകാരും രക്ത
 ബന്ധുക്കളും വിവാഹ ബന്ധുക്കളും എല്ലാം.. അവി
 ടുത്തെ സദാചാര സംശുദ്ധി, ധർമ്മനിഷ്ഠ, ഭൗതിക
 വിരക്തി, ദ്രവ്യ മോഹമില്ലായ്മ, നേതൃത്വശേഷി..
 തുടങ്ങിയ എണ്ണമറ്റ ഗുണഗണങ്ങൾ അടുത്ത
 വർക്കും അകന്നവർക്കും ഒരുപോലെ അറിയാം.
 അക്കാര്യത്തിൽ തന്റെ ആദർശ വൈരികൾക്കു
 പോലും ശങ്കയില്ല. അവിടുത്തെ അദർശം ആദ്യമായി
 അംഗീകരിക്കുന്നത് അവിടുത്തെ പരിചയമില്ലാത്ത
 ആളുകൾ ആയിരുന്നില്ല. അവരെ തന്റെ മാഹാത്മ്യം
 പറഞ്ഞു തെറ്റുദ്ധരിപ്പിച്ച് തന്റെ പാർട്ടിയിലേക്ക്
 ആളെ കൂട്ടിയതുമായിരുന്നില്ല മുഹമ്മദ്. അവിടുത്തെ
 ചുരുംചോരയും രഹസ്യവും പരസ്യവും പതിനഞ്ചു
 വർഷക്കാലം പഞ്ചേന്ദ്രിയങ്ങൾ കൊണ്ട് അനുഭവി
 ച്ചറിഞ്ഞ ജീവിത സഖിയാണ് ആദ്യത്തെ അനുയാ
 യികളിൽ ഒരാൾ. ഒരു മനുഷ്യന്റെ ഏറ്റവും നല്ല
 നിരൂപകൻ അയാളുടെ ഭാര്യയാണെന്ന് പറയാറു
 ണ്ട്. അവിടുത്തെ സ്വഭാവ മഹിമയും ഇടപാടുകളി
 ലെയും ഇടപെടലുകളിലെയും വിശുദ്ധിയും പക്ഷ

തയും തൊട്ടറിയാവുന്ന സന്നത സഹചാരിയാണ് മറ്റൊരു ആദ്യക്കാരൻ അബൂബക്കർ. അന്നാട്ടു കാർക്ക് മുഹമ്മദിനെ കുറിച്ച് വ്യക്തിപരമായി ഒരേ തീർപ്പും പറയാനില്ല. യുവാവായിരിക്കുമ്പോൾ, നാൽപ്പത് വയസ്സ് തികയുന്ന വേളയിലും, മരണം വരെയും അവിടുത്തെ വ്യക്തിത്വത്തെ ഭർസിക്കാൻ, ...വാളോങ്ങി നിൽക്കുന്ന ശത്രുക്കൾ പോലും ഉദ്യുക്തരായിട്ടില്ല. മക്കക്കാരുടെ കണ്ണിലുണ്ണിയായിരുന്നു പ്രവാചകർ., യുവത്വത്തിന്റെ തീക്ഷ്ണത പ്രകടമാകുന്ന ഇരുപത്തിയഞ്ചാം വയസ്സിൽ നാൽപ്പതോ അതിലേറെയോ പ്രായമുള്ള, ഇരട്ട വൈധവ്യം പേറുന്ന, നാല് പ്രസവിച്ച മധുവയസ്കയെ ആദ്യ സഖിയായി സ്വീകരിച്ച ഒരു മഹാ ത്യാഗിയുടെ ലൈംഗികദാഹത്തേ കുറിച്ച് അവരെന്തു പരാതി പറയാൻ? ബാലികയായ ആഇശയെ നബി(സ്വ) വിവാഹം ചെയ്തത് മാത്രമല്ല, ഖദീജയെ വിവാഹം ചെയ്തത് കൂടി ഇന്നത്തെ ജീവിതാനുഭവങ്ങൾ വെച്ച് വിമർശകർ വിലയിരുത്തണം. ആ യുവാവിന്റെ ആദ്യ വിവാഹം ഒരു ഒമ്പത് വയസ്സുകാരിയുമായി ആകാൻ അന്ന് ലോകത്തെവിടെയും തടസ്സമില്ലല്ലോ. വിവഹമോഹം തടയപ്പെട്ട, രക്ഷാകർത്താക്കൾ ഇല്ലാത്ത ഒരനാഥ ബാലികയായിരുന്നില്ല ആഇശ.

ഒരു സ്വകാര്യപീഡനമായിരുന്നില്ല ആതുരശയ്യയായുള്ള സംസർഗ്ഗം. ശത്രു പക്ഷത്തു നിന്നും തട്ടിയെടുത്ത ശത്രു പ്രമുഖന്റെ സ്നേഹ നിധിയായ മകളോ, അഭിമാനമായിരുന്ന സഹോദരിയോ ആയിരുന്നില്ല ആതുരശ. അവരോടുള്ള പകതീർക്കുകയായിരുന്നില്ല ആതുരക്കുമേൽ. തിരുനബിയെ അടുത്തു പരിചയമില്ലാത്ത, അപരിചിതനും വഞ്ചിതനുമായിരുന്നില്ല ആതുരയെ വിവാഹം ചെയ്തു കൊടുത്ത പരിപക്ഷനും പൗര പ്രമുഖനും സമ്പന്നനുമായ അവരുടെ പിതാവ്. അന്നാട്ടുകാർ ആരും അറിയാതെ കൊച്ചു മകളുടെ 'അന്തമില്ലാത്ത' രക്ഷിതാക്കൾ സൗകര്യമായി ചെയ്ത ഒരു കച്ചവടം അല്ലെങ്കിൽ ബാധ്യത ഒഴിവാക്കൽ പോലും ആയിരുന്നില്ലല്ലോ ആ വിവാഹം. ഹിജ്റയുടെ രണ്ടു വർഷം മുമ്പായിരുന്നു ആ വിവാഹ ഉടമ്പടി. ആ സന്ദർഭത്തിലെ തിരുദൂതരുടെ അവസ്ഥ കൃത്യമായൊന്നു ഭാവനയിലെങ്കിലും കാണാൻ കഴിയണം. തന്റെ ദിവ്യ ദൗത്യവും സന്ദേശവും സ്വീകരിക്കാത്തവർ, അനൂനയത്തിന്റെയും ആരോപണങ്ങളുടെയും സകല അടവുകളും പ്രയോഗിച്ചു ഫലമില്ലെന്നു കണ്ട്, കായികവും സായുധവുമായ നിഷ്ഠൂര അക്രമങ്ങളിൽ ഏർപ്പെട്ടപ്പോൾ, പ്രസ്ഥാന സുരക്ഷയ്ക്ക് വേണ്ടി അനുയായികളെ

ആയിരം കാതമകലെയുള്ള എത്യോപ്യയിലേക്കും
 പിന്നീട് ദിവസങ്ങൾ വഴിദൂരമുള്ള താഇഹിലേക്കും
 രക്ഷപ്പെടുത്തിയ ഘട്ടമാണത്. മുഹമ്മദിനെയും
 പ്രസ്ഥാനത്തെയും അന്നം കൊടുക്കാതെ കൊല്ലാം
 എന്നു കരുതി മൂന്നു വർഷം മക്കയിലെ ഒരു മല
 ഞെരുവിൽ ഉപരോധിച്ച അതേ ശത്രുക്കൾക്കിട
 യിലാണ് അന്ന് നബിയും പ്രസ്ഥാനവും
 പിടിച്ചുനിൽക്കുന്നതെന്നോർക്കുക. ഉപരോധവും
 തീക്ഷ്ണമായ പ്രയാസങ്ങളും തന്റെ പ്രിയതമയെ
 - ഖദീജയെ ബലഹീനയാക്കുകയും അക്കാരണ
 ൽ അവർ തന്റെ പ്രാണനെ വിട്ട് യാത്രയാവു
 കയും ചെയ്ത സന്ദർഭമാണത്. ചുവപ്പ് കലർന്ന
 വെളുത്ത നിറമുള്ള, ഒത്ത നീളവും കരുത്തേറിയ
 ശരീരവുമുള്ള (ഈ ശരീരമാണ് തുടർന്നുള്ള പതി
 മൂന്നു വർഷങ്ങളിൽ കനത്ത ഒമ്പത് യുദ്ധങ്ങളും
 വ്യവസ്ഥാപിതമായ ഒരു രാഷ്ട്രത്തിന്റെ നായക
 ത്വവും തളരാതെ നിർവ്വഹിച്ചത്) ആ മധുവയസ്ക
 ന്, തുണയായി കടന്നു വരുന്ന്, തന്നെക്കാൾ
 പ്രായമേറെയുള്ള, കുറിയവളായ, വിധവയായ
 സൗന്ദര്യം ഒട്ടും പറയാനില്ലാത്ത സൗദ: എന്ന
 സ്ത്രീയാണ്. വെളിച്ചം നീങ്ങിയാൽ നിഴൽ അപ്ര
 ത്യക്ഷമാകും, എന്നാൽ അപ്പോഴും നബിയോടൊപ്പം

ഒരു കാവൽ ഭടനാടി, ആലോചനകളിലെ പങ്കാളി യായി, പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ വക്താവായി സഹചരൻ അബൂബക്കർ ഉണ്ടാകും. അവിടുത്തെ അസ്വസ്ഥ കൾ മണത്തറിയുന്ന അബൂബക്കർ, തന്റെ ഇഷ്ട തോഴനെ ആശ്വസിപ്പിക്കാൻ തനിക്ക് സാധ്യമായ ഏറ്റവും മഹത്തായ ഒരു സമ്മാനം, അത് നൽകേണ്ട ഏറ്റവും അനുയോജ്യമായ ജീവിത നിമിഷത്തിൽ നൽകുവാൻ തയ്യാറായി. അതായിരുന്നു ആഇശ. പ്രസ്ഥാനം ഒരു രാഷ്ട്രമായി സംസ്ഥാപിതമാവുകയും അവിടെ ഭാവി രാജാവായി വാഴാം എന്ന് കൊതിക്കാൻ സാധ്യത തെളിയുകയും ചെയ്ത ശുഭമുഹൂർത്തത്തിൽ, പ്രസ്ഥാന നായകനെ അനു നയിപ്പിക്കാനുള്ള ഒരടവായിരുന്നോ അബൂബക്കറി ന്നേത്? ഒരിക്കലുമല്ല.. ജന്മനാടായ മക്കയിൽ പോലും നിൽപ്പുറക്കാത്ത ഘട്ടമായിരുന്നല്ലോ അത്. മദീന യെക്കുറിച്ചുള്ള ആലോചന പോലും ഉയർന്നിട്ടില്ല. മകളെ കെട്ടിച്ചു കൊടുക്കുന്നത് വലിയൊരു സമ്പ ന്നനാണോ, മകളുടെ ക്ഷേമ ജീവിതം സ്വപ്നം കണ്ടിട്ടാണോ? അതുമല്ല. അസന്നിഗ്ദ്യവും അസുര ക്ഷിതവും മോഹന സ്വപ്നങ്ങൾ അസാധ്യവുമായ ആ ഗുർഘട സന്ധിയിൽ, ഉപ്പയും ഉമ്മയും ചേർന്ന്, മക്കയിലെ പ്രക്ഷുബ്ധമായ ജനാവസ്ഥകൾക്കിട

യിൽ, പരസ്യമായി തങ്ങളുടെ ആറു വയസ്സുള്ള ബുദ്ധിമതിയായ, മെലിഞ്ഞു വിളറിയ മകളെ തിരു നബിക്ക് സമ്മാനിക്കുന്നു. അപ്പോൾ ശത്രുക്കൾ അന്നാട്ടിൽ ഉണ്ടായിരുന്നില്ലേ? ഉണ്ടായിരുന്നു. അസ്വാഭാവികമായ ഒരു ഇടപാടായി അവരതിനെ കണ്ടുവോ? ഇല്ല. നബിയുടെയും ആഇശയുടെയും പ്രായം അവർക്കറിയില്ലേ? അറിയാം.

പ്രസ്ഥാന നായകൻ മക്ക വിട്ടു മദീനയിലെത്തി. പുതിയ ശത്രുക്കൾ രൂപപ്പെട്ടു. അവർക്ക് നബിയുടെ വ്യക്തിത്വം അത്ര തന്നെ അടുത്തറിയില്ല. കാരണം, മദീനയല്ല നബിയുടെ ജന്മനാട്, വളർന്ന നാട്. മദീനയിലെ ശത്രുക്കൾ മക്കയിലേതിൽ നിന്നും ഭിന്നരാണ്, പല കാര്യത്തിലും. പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ വളർച്ച കണ്ട്, വേഷ പ്രചരണരായി മതത്തിൽ കയറിയവരും ഉണ്ടായിരുന്നു അക്കൂട്ടത്തിൽ. തിരുദൂതരുടെ ഓരോ നിമിഷങ്ങളും നിരീക്ഷിച്ച്, നിലപാടുകളിലെ, നീക്കു പോക്കുകളിലെ അബദ്ധങ്ങളും പോരായിരുന്നതും ചികഞ്ഞു നടക്കുന്നവരായിരുന്നു കപടർ. അന്നാട്ടിൽ നബി(സ്വ) കയറിച്ചെന്ന് വേണ്ടത്ര ആധിപത്യം ആയിട്ടില്ല, ഹിജ്റക്ക് ശേഷം ആദ്യ വർഷം. അന്നാട്ടുകാർക്കിടയിൽ നബിയെ ‘മുളയിലേ’ അപഹസി

ക്കാൻ അവസരം കിട്ടിയാൽ, അവർ അത് വേണ്ട പോലെ ഉപയോഗിക്കില്ലേ, തീർച്ചയായും. പക്ഷേ ആതുര വലുതായി എന്നറിഞ്ഞ പിതാവു തന്നെ തിരുനബിയോട് ആ സുവിശേഷം അറിയിക്കുന്നു (മകളെ നബി കൊണ്ടുപോകാൻ വൈകണ്ടാ എന്നാണ് പിതാവ് ആഗ്രഹിക്കുന്നത്). അണിയിച്ചൊരുക്കാൻ സ്ത്രീകൾ വരുന്നു. കൂട്ടുകാർക്കിടയിൽ കളിക്കുകയായിരുന്ന ആതുരയെ അവർ സന്തോഷപൂർവ്വം തിരുസവിധമെന്ന മഹാഭാഗ്യത്തിലേക്ക് ആനയിക്കുന്നു. ആതുരയുടെ സ്ഥാനത്ത് താൻ ആയിരുന്നെങ്കിൽ എന്ന് അവിടെ സന്നിഹിതരായ ഓരോ സ്ത്രീയും ഒരു നിമിഷം കൊതിച്ചു കാണും. പക്ഷേ ഭൂമിയിലെ ഏറ്റവും ഭാഗ്യം ചെയ്ത, നിത്യ സ്മരണീയ മഹിളയാകാൻ അവസരം ലഭിച്ചത് മഹതി ആതുരയ്ക്കു മാത്രം..

ഒമ്പതു വയസ്സുകാരിയുമായി അമ്പതിൽ ഏറെ പ്രായമുള്ള ഒരാൾ ദാമ്പത്യ ജീവിതം നയിക്കുന്നത് ഏതെങ്കിലും അർത്ഥത്തിൽ അനൗചിത്യമായിരുന്നെങ്കിൽ, അത് മാത്രം മതിയായിരുന്നു, മദീനയിൽ പ്രവാചകന്റെ വളർച്ച തടയാനുള്ള ഏറ്റവും ലളിതമായ ആയുധമായിട്ട് കപടന്മാർക്കുപയോഗിക്കാൻ.. സനാതന മൂല്യങ്ങൾക്കോ സാംസ്കാരിക

പാരമ്പര്യത്തിനോ, ഗോത്ര - കുല സമ്പ്രദായങ്ങൾക്കോ അനുയോജ്യമല്ലാത്തതായിരുന്നെങ്കിൽ, അറബികൾ തിരു പ്രവാചകനെ അതു പറഞ്ഞ് കടന്നാക്രമിക്കുമായിരുന്നു. പൂർവ്വ വേദങ്ങൾക്ക് വിരുദ്ധമായ ഒരു അതിക്രമമായിരുന്നെങ്കിൽ വേദക്കാർ, ജൂത ക്രൈസ്തവർ, ബൈബിൾ ഉയർത്തിക്കാട്ടി അന്ത്യ പ്രവാചകരെ അന്ത്യ ക്രിസ്തുവാക്കുമായിരുന്നു.

ആതുശയുമൊത്ത് ജീവിതം ആരംഭിച്ചു ഏറെ കഴിയുന്നതിനു മുമ്പ് തിരുനബി ഒന്നാന്നായി വീണ്ടും വിവാഹം ചെയ്തു. കന്യകയായ ആതുശയെ വരിച്ചതിനു ശേഷമാണ് മുമ്പുണ്ടായിരുന്നതിലേറെ ഭാര്യമാർ നബി ജീവിതത്തിലേക്ക് കടന്നു വരുന്നത്. അവരിൽ വിവാഹ ജീവിതം നയിക്കാത്തവർ ആരുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. നിബന്ധനകൾ പാലിച്ച് പരമാവധി നാലു വരെ ഭാര്യമാരേ പാടുള്ളൂവെന്ന് തന്റെ ശിഷ്യന്മാരോട്, അനുയായികളോട് ഉപദേശിച്ച നബിയുടെ ജീവിതത്തിൽ, നാലിലേറെ സ്ത്രീകൾ ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്ന പ്രശ്നവും അനുയായികൾക്കോ ശത്രുക്കൾക്കോ ഒരു ഇഷ്യൂ ആയില്ല. തന്റെ കുഞ്ഞു മകളെ കെട്ടിച്ച് കൊടുത്ത പിതാവ് അബൂബക്കർ അറിയാതെയായിരുന്നില്ല, നബിയുടെ

തുടർന്നുള്ള വിവാഹങ്ങളൊന്നും. കന്യകയെ കഴിച്ച് തന്റെ മതം ഇളക്കി വിടുകയായിരുന്നു ആ മനുഷ്യന്റെ വിനോദമായിരുന്നെങ്കിൽ ആഇശയ്ക്ക് ശേഷമുള്ളവരെല്ലാം കന്യകമാർ ആകുമായിരുന്നു. ഒരു കന്യകയെ ആസ്വദിച്ച അനുഭവത്തിന്റെ പ്രേരണയിൽ. അധികാരസ്ഥനായി വാഴുമ്പോൾ വിശേഷിച്ചും.

സ്ത്രീ, കേവല സുഖമായിരുന്നില്ല പ്രവാചകന്; ഒരു പരീക്ഷണമായിരുന്നു. ദൈവ ഹിതമനുസരിച്ച് ഒരേസമയം പത്തിലേറെ സ്ത്രീകളെ പരിചരിക്കാൻ അവിടുന്ന് വിധിക്കപ്പെട്ടു. വല്ലാത്ത ഒരു പരീക്ഷണം തന്നെ. അമ്മാനമാടുന്നത് കണ്ടിട്ടുണ്ടോ? കുട്ടികളോ അഭ്യാസികളോ അത് ചെയ്യുന്നത് ഒരിക്കലേങ്കിലും കണ്ടിട്ടുണ്ടാകും. നിങ്ങൾക്കും ഒരു പക്ഷെ അതറിയാമായിരിക്കാം. എത്ര വസ്തുക്കൾ ഉപയോഗിച്ചു ഒരേസമയം അമ്മാനമാടാൻ കഴിയും? ഒരു കൊച്ചു പന്തെടുത്ത് മേലേക്ക് തള്ളുകയും വീഴുമ്പോൾ നിലം തൊടാതെ അത് കൈവെള്ളയിൽ എടുത്ത് വീണ്ടും മേലേക്ക് തള്ളുകയും ചെയ്യുന്ന 'സിമ്പിൾ' അമ്മാനമാട്ടം ഏറെക്കുറെ ആളുകൾക്ക് സാധിക്കും. രണ്ട് വസ്തുക്കൾ കൊണ്ട് രണ്ട് കൈകൾ ഉപയോഗിച്ച് അമ്മാനമാടു

മ്പോൾ അഭ്യാസം ശ്രദ്ധേയമായി മാറിത്തുടങ്ങുന്നു. വസ്തുക്കളുടെ എണ്ണം മൂന്നാകുമ്പോൾ കൗതുകം വർദ്ധിക്കുന്നു. വ്യത്യസ്തമായ ആകൃതിയും സ്വഭാവമുള്ള പത്ത് വസ്തുക്കളും രണ്ട് കൈകളും കൊണ്ടുള്ള അമ്മാനമാട്ടം ഒന്ന് സങ്കല്പിച്ച് നോക്കൂ. ആ അഭ്യാസിയെ ആരാണ് വാഴ്ത്താതിരിക്കുക. കേവലം ഈ ഒരു അഭ്യാസത്തിൽ മാത്രം ശ്രദ്ധയൊതുക്കാതെ ഇതിനോടൊപ്പം തന്നിരിക്കാവശ്യമായത് കുടിക്കുകയോ തിന്നുകയോ ഇടപാടുകാര്യമായി സംസാരിക്കുകയോ ശത്രുക്കളുടെ അക്രമണങ്ങളെ പ്രതിരോധിക്കുകയോ ചെയ്യാൻ സാധിക്കുമെന്ന് തെളിയിച്ച അഭ്യാസിയാണെങ്കിലോ? വാഴ്ത്തുകൾക്ക് പരിധിയുണ്ടാകുമോ?!

വിവാഹം ഒരഭ്യാസമാണ്. ഒരു സമരമാണ്, പോരാട്ടമാണ്. അവരുടെ മാതാപിതാക്കൾ ആതുരയെ നബിക്ക് നൽകിയത് ഒരു മഹത്തായ സമ്മാനമായിട്ടായിരുന്നെങ്കിലും തിരുനബിക്ക് ആ സമ്മാനം തന്റെ ജീവിത സമര പാതയിലേക്കുള്ള കൂടുതൽ ക്ലിഷ്ടമായ പരീക്ഷണമായിരുന്നു. അതിനെത്തുടർന്ന് താൻ ഏറ്റെടുത്ത ഓരോ സ്ത്രീയും ആ പരീക്ഷണത്തെ കൂടുതൽ കടുത്തതാക്കി മാറ്റി.

ജീവിതത്തെ ജീവിച്ചു തീർക്കുക മാത്രമായി

രുന്നില്ലല്ലോ അവിടുത്തെ നിയോഗം, ഏറ്റവും ഉത്തമമായ, സുന്ദരമായ നിലയിൽ ജീവിച്ചു മാതൃക കാണിക്കുകയായിരുന്നു. ഉപാസനകൾ നിറഞ്ഞ ഭക്തിയുള്ള ജീവിതം മാത്രമല്ല അവിടുന്ന് പരിശീലിപ്പിക്കേണ്ടത്; വിവാഹ ജീവിതം എങ്ങനെ എന്നു മാത്രവുമല്ല. ജീവിതത്തിന്റെ സമ്പൂർണ്ണ മേഖലകൾ വിദഗ്ദ്ധമായി കൈകാര്യം ചെയ്യേണ്ട രീതി ഏറ്റവും മികച്ച മാതൃകയിൽ ജീവിച്ചു കാണിക്കണം. ജീവിതത്തിന്റെ മുൻഗണനാ ക്രമങ്ങൾ തെറ്റിക്കാതെ, അടിസ്ഥാന ലക്ഷ്യം വിസ്തരിക്കാതെ ജീവിതം അഭ്യസിക്കണം. എന്നാൽ, ഈ പരീക്ഷണം നബി സ്വന്തമായി തന്റെ ചുമലിൽ വലിച്ചു കയറ്റിയതല്ലായിരുന്നു. തീവ്രമായ പരീക്ഷണങ്ങളിലൂടെ തിരുദൂതരെ മാനവ ചരിത്രത്തിലെ ഏറ്റവും ഉന്നത മാതൃകയാക്കി അല്ലാഹു ഉയർത്തുകയായിരുന്നു. അവിടുന്ന് ജനിച്ച മുതൽ തുടങ്ങിയ പ്രതികൂല സാഹചര്യങ്ങൾ , വളരുന്നോറും വിവിധ ഭാവത്തിൽ, താളത്തിൽ ജീവിതത്തിന്റെ വ്യത്യസ്ത മേഖലകളിൽ നിറഞ്ഞു നിന്നു. ക്ഷമിക്കാനും പ്രതിബന്ധങ്ങളെ തരണം ചെയ്യാനും ഭാരിച്ച ഉത്തരവാദിത്വങ്ങളെ വഹിക്കാനും വലുതോ ചെറുതോ ആയ പ്രശ്നങ്ങൾക്കിടയിൽ അകപ്പെടുമ്പോഴും അടിസ്ഥാന ദൗത്യം വിസ്തരി

ക്കാതിരിക്കാനും അങ്ങനെ ഒരു സമ്പൂർണ്ണ മനുഷ്യൻ വേണ്ട സകല പൂർണ്ണതകളും നബിയിൽ തികക്കാനും അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചു. അവിടുത്തെ ജീവിത ചരിത്രം മനസ്സിലാക്കിയവർക്ക് അതറിയാം. തന്റെ ഓരോ വിവാഹങ്ങളും ഓരോ പരീക്ഷണമായിരുന്നു. വ്യത്യസ്ത സാഹചര്യത്തിൽ നിന്നും വന്ന വിഭിന്ന പ്രായക്കാരും പ്രകൃതക്കാരും സ്വഭാവക്കാരുമായ, സമാനമല്ലാത്ത സാമൂഹ്യ പദവിയിലുള്ള ആ സ്ത്രീകളെ മാതൃകാപരമായി, നീതി യുക്തമായി ‘അമ്മാനമാടുക’ എന്ന അസാമാന്യ ഭാരം നബിയെ അല്ലാഹു ഏൽപ്പിച്ചത് അത്യുഗ്രമായ ഒരു പരീക്ഷണമായിരുന്നു. നബി അതിൽ നൂറിൽ നൂറ് മാർക്ക് വാങ്ങി വിജയിച്ചു. അധികാരം അവിടുത്തെ പ്രമത്തനാക്കിയില്ലെന്ന പോലെ, അനുയായികളുടെ ആധികൃതവും തന്റെ പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ വൈജയന്തിയും അവിടുത്തെ അഹങ്കാരിയാക്കിയില്ല എന്ന പോലെ സ്ത്രീ സുഖം അവിടുത്തെ നിശ്ശേഷം മദോന്മത്തനാക്കിയില്ല എന്നു കാണാം.

മഹതി ആഇശയുമൊത്തുള്ള ലൈംഗിക ജീവിതം തന്നെ എടുക്കാം. ആ കൊച്ചു യുവതിയെ പ്രവാചകർ എങ്ങനെയാണ് ആസ്വദിച്ചത്? ഇളം മാൻ പേടയെ കൺമുന്നിൽ കണ്ട പുലിയെപ്പോലെ കടിച്ചു

കീറുകയും കുടിച്ചാസദിക്കുകയും ഒടുവിൽ ചവച്ചു തുപ്പുകയും ആയിരുന്നോ പരിപക്ഷനായ ആ മനുഷ്യൻ? തിരുദൂതരുടെ ഈ ദാവത്യത്തെ ‘കാമക്കണ്ണുകളോടെ’ വായിക്കുന്നവർ, തങ്ങളുടെ മൃഗീയ മനസ്സിനെ പ്രവാചകരുടെ വിശുദ്ധ ദാവത്യത്തിലേക്ക് ചേർത്തു വെച്ചാണ് വായിക്കാറുള്ളത്. എന്നാൽ, ആ മഹാ മനുഷ്യനെ നേരിൽ അനുഭവിച്ച ആ പെൺകുട്ടി എന്തെഴുതി വെച്ചു എന്ന് പഠിക്കാൻ അവർ തയ്യാറായില്ല. അവർ പറഞ്ഞു: “എന്റെ ലൈംഗികാവയവം തിരുനബിയോ അവിടുത്തേത് ഞാനോ വിധോഗം വരെയും കണ്ടിട്ടില്ല”. വിമർശകർ അവരവരുടെ മണിയറകളിലേക്ക് നോക്കുക. അവിടെ നടക്കുന്ന കാമ കേളികളല്ല പ്രവാചകരുടെ അകത്തളങ്ങളിൽ സംഭവിച്ചത്. പീഡനം അസഹ്യമായതിനാൽ, തന്നെ വിട്ട് മറ്റു സ്ത്രീകളുടെ അരികിൽ ആ വൃദ്ധൻ പെയ്ക്കോട്ടെ എന്നല്ല കൊച്ചു ആളുൾക്കരുതിയത്. പകരം തന്നിക്കനുവദിച്ച രാത്രികളിൽ നബി മറ്റു ഭാര്യമാരുടെ അരികിൽ പോയേക്കുമോ എന്ന ഭീതിയായിരുന്നു ആ പെൺകുട്ടിക്ക്. കൂടെക്കിടന്ന നബിയെ പാതിരാവിൽ കട്ടിലിൽ കാണാതിരുന്ന രണ്ട് മൂന്ന് അനുഭവങ്ങൾ ആളുൾക്കരുതിയത്. ‘മുങ്ങിയോ’ എന്ന ശങ്കയിൽ ഒരി

ക്കൽ ആതുശ എഴുന്നേറ്റ് നോക്കിയപ്പോൾ തിരുനബി
 സുദീർഘമായ നിസ്കാരത്തിൽ ആണ്ടിരിക്കുന്ന
 കാഴ്ചയാണ് കണ്ടത്. മറ്റൊരിക്കൽ, കട്ടിലിൽ നിന്നും
 ആതുശയുടെ ഉറക്കം തടസ്സപ്പെടുത്താതെ പതുക്കെ
 എഴുന്നേറ്റു പുറത്തു പോകുകയായിരുന്നു തിരുന
 ബി. ആതുശ അറിഞ്ഞു. ശബ്ദമുണ്ടാക്കാതെ എഴു
 ന്നേറ്റു. പോകുന്നതെവിടേക്കെന്ന് നിരീക്ഷിച്ചു.
 അദ്ദേഹം പോയത്, നൂറു മീറ്റർ അകലെയുള്ള
 ‘ബഖീഅ’ എന്ന പൊതുശ്മശാനത്തിലേക്കായിരു
 ന്നു.!! മരിച്ചു മണ്ണിനടിയിൽ അകപ്പെട്ടവരുടെ
 അവസ്ഥ, ഏകാന്തവും ഭീതിതവുമായ ആ പാതി
 രാവിൽ മനസ്സിൽ കണ്ട് പ്രാർത്ഥനയിൽ അലിയുക
 യായിരുന്നു ആ ഭൗതിക പരിത്യാഗി. മങ്ങിത്തെ
 ളിഞ്ഞ ഇരുട്ടിൽ ദൂരെ നിന്ന് നബിയെ നിരീക്ഷിച്ച
 ആതുശ, തിരുനബി തിരിച്ചു പോരുന്നത് കണ്ടപ്പോൾ,
 ബദ്ധപ്പാടിൽ കട്ടിലിൽ വന്നു കിടന്നു. അരികിൽ
 വന്നു കിടന്ന നബി ആതുശയുടെ കിതപ്പ് തിരിച്ചറി
 ഞ്ഞു. “നിന്റെ രാത്രി, നിന്നെ വിട്ട് മറ്റൊരാളുടെ
 പോകാൻ, ആതുശ”. തിരുനബി ആ പെൺകുട്ടിയെ
 സമാശ്വസിപ്പിച്ചു. രാത്രിയിൽ ഏറെനേരം
 നിസ്കരിക്കാറുണ്ടായിരുന്ന തിരുദൂതർ, പ്രാർത്ഥന

ഞ്ഞാൽ പതുകെ തന്റെ ചാരെ വന്നു
 കിടക്കുമെന്നും ഞാൻ ഉണർന്നിരിക്കുന്നുവെങ്കിൽ
 ഞാനുമായി സല്ലപിക്കാറുണ്ടായിരുന്നു. വെന്നും
 ആതുശ വെളിപ്പെടുത്തിയതിൽ നിന്നും
 തിരുദുതരുടെ ബാലൻസ് വൃക്തമാകും. കൂടെ കിട
 നവർ അല്ലേ, അവരുടെ സംതൃപ്തിയും വേദന
 കളും, മധുര സ്മരണകളും ദുരന്തകഥകളും പറ
 യേണ്ടത്? പത്നിമാരോട് നല്ല നിലയിൽ
 വർത്തിക്കുകയെന്നതാണ് മനുഷ്യരുടെ നല്ല
 വൃക്തിത്വത്തിന്റെ മാനദണ്ഡം. തിരുനബി(സ്വ)
 പറഞ്ഞു: നിങ്ങളിൽ ഏറ്റവും ഉത്തമർ
 സഹധർമ്മിണിയോട് നല്ല രീതിയിൽ
 വർത്തിക്കുന്നവരാകുന്നു. അതായത് ഒരാളുടെ
 വൃക്തിത്വ മാഹാത്മ്യം സർട്ടിഫൈ ചെയ്യേണ്ടത്
 ഭാര്യയാണ് തിരുനബിയുടെ ഈ ജീവിത
 ഫിലോസോഫി മാലോകരെ
 പടിപ്പിച്ചതാണെന്നറിയുമോ? നബി(സ്വ) യുമായി
 വിശുദ്ധ ജീവിതം ആസ്വതിച്ച ആതുശ തന്നെ
 തിരുദുതരുടെ സ്വഭാവം വിശുദ്ധ ഖുർആൻ
 ആയിരുന്നു വെന്ന് അംഗീകാര വിളമ്പരം
 ചെയ്തതു ആതുശ തന്നെ. ആതുശയെ പ്രവാചകൻ
 എന്ന് ചെയ്തു എന്ന് അന്വേഷിക്കുന്നവർക്ക് പ്രഥമ

സോതസ്സിൽ നിന്നുള്ള പ്രമാണമായി എന്ത് വേണം;
ആതുശയുടെ വെളിപ്പെടുത്തലിനേക്കാൾ
ബലമേറിയ പ്രമാണം?

ആതുശാ ബീവിക്ക് ഒന്നും നഷ്ടപ്പെട്ടില്ലെന്നു
മാത്രമല്ല, ദാവത്യ ജീവിതം ഒരു സ്ത്രീക്ക്
എന്തെല്ലാം സന്തോഷങ്ങൾ നൽകുമോ അതെല്ലാം
ആതുശ പൂർണ്ണമായും അനുഭവിച്ചു എന്ന് കാണാം.
ഒരു പെൺകുട്ടിയോടുള്ള സിമ്പതി കൊണ്ടാണോ
ബാലികയെ വിവാഹം ചെയ്തത് വലിയ
അപരാധമായി അവർ കാണുന്നത്, എങ്കിൽ
അവരിതറിയണം. പത്താം വയസ്സിൽ 'മണിയറ'
'യിലേക്ക് കാലെടുത്തു വെക്കുന്ന ആദ്യത്തെയോ
അവസാനത്തെയോ കൊച്ചു 'യുവതി' ആയിരുന്നില്ല
ആതുശ. കൊച്ചു യുവതികളെ വിവാഹം ചെയ്യുന്ന
ആദ്യത്തെയോ 'വൃദ്ധനു മല്ല പ്രവാചകൻ. പത്താം
വയസ്സിൽ തുടങ്ങിയ ദാവത്യം പെരുപ്പിച്ചു കാണിച്ച്
പ്രവാചകനെതിരെ ബാലികാ പീഡനത്തിന് കേസെ
ടുക്കാൻ മണ്ടുന്ന ആധുനിക വിമർശകർ കഥ അറി
യാത്തവരെന്നുമല്ല. വസ്തുതകൾ മറച്ചു വെക്കുക
യാണ്; ചരിത്രവും. ലൈംഗിക ജീവിതത്തെ കുറിച്ച്
അതുല്യമായ പാഠങ്ങൾ പകർന്ന മഹിത ജീവിത

മാണ് തിരുനബിയുടേത്. സംസർഗ്ഗ മര്യാദകൾ, ഇണയെ തൃപ്തിപ്പെടുത്തുന്ന രീതികൾ, അസഹ്യതയുണ്ടാക്കാതെ പരിരംഭണം ചെയ്യാനുള്ള നിർദ്ദേശങ്ങൾ... അവിടുത്തെ അധ്യാപനങ്ങളിൽ ഉണ്ട്. അതിനു പുറമെ പ്രായം, ആരോഗ്യം, മാനസികാവസ്ഥ, സ്ഥാനമാനങ്ങൾ അനുസരിച്ച് മനുഷ്യരെ സന്തോഷിപ്പിക്കേണ്ട വിദ്യകളും അവിടുത്തെ അധ്യാപനങ്ങളിൽ പൊതുവെ കാണാം. സ്നേഹം, ആദരവ്, അംഗീകാരം തുടങ്ങിയ മനുഷ്യ ദാഹങ്ങളെ ശമിപ്പിക്കുവാൻ ആവശ്യമായ കാര്യങ്ങൾ പാലിക്കാൻ അവിടുന്ന് പഠിപ്പിച്ചു. അപ്പോൾ ഇരുപത്തിയഞ്ചുകാരനായ യുവ മുഹമ്മദ് നാൽപ്പതു കവിഞ്ഞ ഖദീജയോട് കാണിച്ച അതേ സ്നേഹം ശൈലിയാണോ, അമ്പത്തി നാലിൽ എത്തിയ പക്ഷമതിയായ പ്രവാചകൻ മുഹമ്മദ് പത്തു വയസ്സുള്ള ആളായോട് കാണിച്ചിരിക്കുക? കഥാപാത്രം തന്നെ തന്റെ ആത്മകഥ പറഞ്ഞു തരും.

പത്താം വയസ്സിൽ പത്നിയാക്കി ജീവിതം തുടങ്ങിയെങ്കിലും ആളുശയ്ക്ക് കളിക്കാനും രസിക്കാനുമുള്ള അവസരം തിരുനബി നിഷേധിച്ചില്ല. ഏഴാം വയസ്സിൽ വിവാഹ ഉടമ്പടി നടക്കുമ്പോൾ ആളുശ മെലിഞ്ഞ പ്രകൃതമായിരുന്നു. വിവാഹം ഉറ

പിച്ച ശേഷം ആതുശയെ അല്പം മാംസളമാക്കാൻ ഉമ്മ ഉമ്മു റുമാൻ കിണഞ്ഞു പരിശ്രമിച്ചു. പലകും കൊടുത്ത് നോക്കി. ഒന്നും കാര്യമായി ഫലിച്ചില്ല. ഈത്തപ്പഴവും കക്കരിയും സമം ചേർത്ത് കൊടുത്തു തുടങ്ങിയപ്പോൾ ചെറിയ പുരോഗതി കണ്ടു. അതിനിടെയാണ് ഹിജ്റ അനിവാര്യമായത്. നാടും ജനിച്ചു വളർന്ന കാലാവസ്ഥയും വിട്ട് അകലെ മദീനയിലേക്കുള്ള യാത്ര. ആതുശയും കുടുംബവും മദീനയിൽ ബനൂൽ ഹാരിസ് കുടുംബത്തിൽ താമസമാക്കി. മദീന അവിടെയെത്തുന്ന അതിഥിയെ പിടിച്ചു കുലുക്കുക പതിവാണ്. ആതുശയ്ക്ക് ടൈഫോയിഡ് അഥവാ മലേറിയ പിടിച്ചു. ശക്തമായ ആ പനിയിൽ ആതുശയുടെ ഉള്ള നീരും വറ്റിപ്പോയി. തല മുടി പാടെ കൊഴിഞ്ഞു. കനത്ത അസുഖത്തിൽ നിന്നും മുക്തമാവുകയും ശരീര തുടിപ്പ് വീണ്ടെടുക്കുകയും ചെയ്തപ്പോൾ പിതാവ് അബൂബക്കർ നബിയെ വിവരമറിയിച്ചു. അവിടുത്തെ വീട്ടിലേക്കു ക്ഷണിച്ചു. തിരദ്യുതർ അത് സമ്മതിച്ചു. പെണ്ണിനെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു വരാൻ സ്ട്രീകൾ വധുഗൃഹത്തിൽ വരുമ്പോൾ, ആതുശ തന്റെ പുതിയ ചങ്ങാതികളുമായി അങ്ങപ്പുറം ഊഞ്ഞാൽ കളിക്കുകയായിരുന്നു. ഉമ്മ ആതുശയെ ഉറക്കെ വിളിച്ചു. ആതുശ ഓടി

വന്നു. കിതപ്പടക്കി. വീട്ടിൽ കയറുന്നതിനു മുമ്പ് ഉമ്മ കുറച്ച് വെള്ളമെടുത്ത് മകളുടെ മുഖവും തലയും തുടച്ചു വൃത്തിയാക്കിക്കൊടുത്തു. എന്താണ് കാര്യമെന്ന് ആളുശയ്ക്കു മനസ്സിലായില്ല. അകത്തു കയറിയപ്പോൾ വീട്ടിലതാ കുറച്ച് അൻസാരി സ്ത്രീകൾ! കുറച്ചു പുരുഷന്മാരും. അവരുടെ നടുവിലായി കട്ടിലിൽ തിരുദൂതർ. അവർ ‘മണവാട്ടി’ക്ക് ആശംസകൾ നേർന്നു. ദുആ ചെയ്തു. മംഗളം ചൊല്ലി. ഉമ്മ മകളെ അവരെ ഏൽപ്പിച്ചു. അവർ ആളുശയെ അലങ്കരിച്ചു. നബിയുടെ കട്ടിലിൽ ഇരുത്തി. കൂടെ വന്നവരെല്ലാം പൊടുന്നനെ സ്ഥലം വിട്ടു. അപ്പോൾ സമയം ഉച്ചയായിട്ടില്ല.

അൻസാരി വനിതയായ അസ്മാ ബിന്ത് ഉമൈസ് തിരുനബി സവിധത്തിലെ സ്വീകരണ രംഗം അനുസ്മരിക്കുന്നു: “ആളുശയെ അണിയിച്ചൊരുക്കി തിരുസവിധത്തിലേക്ക് കൊണ്ടു വന്ന സ്ത്രീകളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഞാനുമുണ്ടായിരുന്നു. അല്ലാഹുവാനേ, തിരുനബിയുടെ വീട്ടിൽ ഒരു കുടുക്ക പാൽ അല്ലാതെ ഞങ്ങൾ ഒന്നും കണ്ടില്ല. അതിൽ നിന്നും അവിടുന്ന് അല്പം കുടിച്ചു. പിന്നെ പാത്രം ആളുശയ്ക്കു നീട്ടി. അവൾ നാണിച്ചു വാങ്ങിയില്ല. ‘അല്ലാഹുവിന്റെ തിരുദൂതരുടെ കൈകൾ മടക്കരുത് ആളുശാ, അഥ്

വാങ്ങിക്കൊള്ളൂ..’ ഞങ്ങൾ അവളോട് ഉപദേശിച്ചു. അപ്പോൾ ഒത്തിരി നാണിച്ച് ആളൾ പാൽ കുടം വാങ്ങി. അല്പം കുടിച്ചു. തിരുനമ്പി(സ്വ) ആളൾ യോട് പറഞ്ഞു: ‘കുട്ടുകാരികൾക്കും കൊടുക്കട്ടോ’. ‘വേണ്ട, ഇഷ്ടമില്ലെന്ന് ഞങ്ങൾ പറഞ്ഞു. ‘ദാഹവും കളവും ഒരുമിച്ച് ചേർക്കരുതേ’യെന്ന് നമ്പി(സ്വ) ഞങ്ങളെ ഉദേശിച്ചു (ദാഹിക്കുന്നുണ്ടായിട്ടും ഉപചാരത്തിന് വേണ്ടെന്നു പറയരുത് എന്ന്). അപ്പോൾ ആ ഉപദേശത്തിലെ പാഠം വ്യക്തമായി മനസ്സിലാക്കാൻ ഞാൻ ചോദിച്ചു: ‘ആഗ്രഹമുള്ള ഒരു വസ്തു ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല എന്ന് വല്ലവരും പറഞ്ഞാൽ അത് കളവായി ഗണിക്കുമോ?’ നമ്പി(സ്വ) വ്യക്തമാക്കി: “കളവ് കളവായിത്തന്നെ രേഖപ്പെടുത്തപ്പെടും, കൊച്ചു കളവാണെങ്കിൽ പോലും”.

കളിക്കുട്ടുകാരികളോടൊപ്പം ഊഞ്ഞാലാടുകയായിരുന്ന ബാലിക പൊടുന്നനെ മണവാട്ടിയായതോടെ അവളുടെ ബാല്യമോഹങ്ങൾക്ക് വിലങ്ങുവീണോ? വലിയൊരു പുരുഷന്റെ കീഴിൽ ആ ബാല്യം ‘അടിമത്വം’ ചുമക്കേണ്ടി വന്നോ? അതല്ല, രസികനും സഹശീലനും വിശാല മനസ്കനുമായ നമ്പിയുടെ വശ്യത അവിടുത്തെ വിയോഗം വരെയും ആളൾ മനം നിറയെ ആസ്വാദിച്ചുവോ? ആളൾ രേഖ

പ്പെടുത്തുന്നു: “എന്റെയരികിൽ പിന്നെയും കൂട്ടുകാ
 റികൾ വരാറുണ്ട്. ഞാൻ അവരോടൊപ്പം കളിപ്പാട്ട
 ങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ച് കളിക്കാറുമുണ്ട്. അല്ലാഹുവിന്റെ
 ദൂതർ കടന്നു വരുന്നത് കണ്ടാൽ അവർ ഞങ്ങളെ
 തനിച്ചാക്കി ‘ഒഴിഞ്ഞു പോകാൻ’ തുടങ്ങും;
 എന്നാൽ, നബി(സ്വ) അവരെ തിരികെ വിളിച്ച് ഞാനു
 മായി കളി തുടർന്നു കൊള്ളാൻ നിർദ്ദേശിക്കും.
 ഞങ്ങൾ കളി തുടരും..” (മുസ്ലിം). മഹതിയുടെ
 മറ്റൊരനുഭവം കേൾക്കുക: “തബൂക്ക് യുദ്ധം
 കഴിഞ്ഞ് തിരുനബി തിരികെ വന്ന സമയം. എന്റെ
 മുറിയുടെ ജനലിൽ ഒരു വിരിയുണ്ടായിരുന്നു. കാറ്റ
 ടിച്ചപ്പോൾ മറ നീങ്ങുകയും കളിപ്പാട്ടങ്ങൾ നബി
 യുടെ ശ്രദ്ധയിൽ പെടുകയും ചെയ്തു. ‘ഇതെന്താ
 ആളുശാ?’ എന്ന് തിരക്കി. ഞാൻ പറഞ്ഞു: ‘എന്റെ
 കളിപ്പാട്ടങ്ങൾ’. അതിലെ ഒന്ന് നബി ശ്രദ്ധിച്ചു. രണ്ട്
 ചിറകുകൾ നിവർത്തിപ്പിടിച്ച കുതിര! പഞ്ഞിയും
 തുണിയും കൊണ്ട് ഉണ്ടാക്കിയതാണ്. “ഇതെന്താ
 ഇവയുടെ നടുവിൽ കിടക്കുന്ന സാധനം?”- നബി
 ചോദിച്ചു. ‘കുതിര’ ഞാൻ പ്രതികരിച്ചു. ‘അതിന്റെ
 പുറത്ത് കാണുന്നതെന്താ?’- നബി വിട്ടില്ല. “അതോ,
 അതിന്റെ ചിറകുകൾ’ ഞാനും തുടർന്നു. “ചിറകുള്ള
 കുതിരയോ?!, നബി കൗതുകപ്പെട്ടു. ആളുശ വിശ

ദീകരിച്ചു: “അതിനെന്താ, നിങ്ങൾ കേട്ടിട്ടില്ലേ, സുലൈമാൻ നബിക്ക് ചിറകുള്ള കുതിരകൾ ഉണ്ടായിരുന്നത്?!” അതു കേട്ട് നബി(സ്വ) വാ തുറന്നു ചിരിച്ചു പോയി, അവിടുത്തെ അണപ്പല്ലുകൾ വരെ കാണായി. ഒരു പെരുന്നാളിനോടനുബന്ധിച്ചാണ്. ആഫ്രിക്കയിലെ എത്യോപ്പൻ, സുഡാൻ നിവാസികളായ അഭ്യാസികളുടെ പ്രകടനം നടക്കുകയാണ്. മസ്ജിദുന്നബവിയുടെ മുറ്റത്ത്. കുന്തം-പരിച പയറ്റ് തകൃതിയായി നടക്കുന്നു. ആയുധം അഭ്യസിക്കാനുള്ള ധൈര്യവും ആവേശവും ഇളം തലമുറയിൽ ജനിപ്പിക്കുകയായിരുന്നു ലക്ഷ്യം. അത് കേവല കളിയായിരുന്നില്ല. എന്നാലും അതിൽ കാണികൾക്ക് വിനോദമുണ്ട്. ഭയപ്പെടുത്തുന്ന തരം അഭ്യാസങ്ങൾ അവർ കാഴ്ച വെക്കും. മാത്രമല്ല, അവർ നല്ല മെയ്ക്കരുത്തുള്ള യുവാക്കളാണ്. അതിനാൽ, ആഇശയുടെ മുറിയിൽ ഇരുന്ന് രംഗം വീക്ഷിക്കുന്ന തിരുനബി ആദ്യം ആഇശ ആയുധാഭ്യാസം കാണാത്ത വിധം മറഞ്ഞിരുന്നു. പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കേണ്ടതില്ല എന്ന് നബി പഠിപ്പിക്കുകയായിരുന്നു. ആഇശാ താൽപര്യം പ്രകടിപ്പിച്ചപ്പോൾ നബിയുടെ ചുമലിൽ തൂങ്ങി എത്തിച്ചു കാണാൻ ആഇശയെ അനുവദിച്ചു. മതിയായപ്പോൾ മഹതി ഇറങ്ങുകയും ചെയ്തു.

വിവാഹ ജീവിതം തുടങ്ങുന്ന നാളിൽ ആതു
ശവല്ലാതെ കൊഴുത്ത പെണ്ണല്ലായിരുന്നു. രസിക
നായ തിരുനമ്പി ആതുശയുമായി ഓട്ട മത്സരം നട
ത്തും. അതിൽ ആതുശ നമ്പിയെ തോൽപ്പിക്കും.
ആതുശ ക്രമേണ തടിച്ചു ചുവന്നു വെളുത്ത'
സുന്ദരിയായി മാറി. അപ്പോഴും അവർ മത്സരിച്ച്
ഓടും. ഇത്തവണ ആതുശ പിന്നിലാകും. അതായി
രുന്നു ആതുശയുടെ സന്തോഷങ്ങൾ... വയറു
നിറയെ ഭക്ഷിക്കാൻ ഇല്ലാതിരുന്നിട്ടും ആതുശ
തടിച്ചത് മനസന്തോഷം കൊണ്ടാണെന്ന് വ്യക്തം.
അതിലും വലിയ സന്തോഷമൊന്നുണ്ടായിരുന്നു
ആതുശക്ക്. തിരുനമ്പി വെളിപ്പെടുത്തിയ
ഓരാധ്യാത്മിക രഹസ്യമായിരുന്നു അത്. ജീവ്വിൽ
മാലാഖ ആതുശയുടെ രൂപത്തിൽ
അണിഞ്ഞൊരുങ്ങിവന്ന് ഇതാണ് അങ്ങയുടെ
പ്രതിശ്രുതവധു വെന്ന് സുവിശേഷിച്ചതാണത്രേ,
തന്നെ തിരുനമ്പി വിവാഹം ചെയ്യാൻ
ആഗ്രഹിക്കുന്നതിന്റെ തുടക്കം. അതായത് ഈ
വിവാഹം ഇവിടെ ഭൂമിയിൽ അല്ല,
അങ്ങുസ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടതാകുന്നുവെന്ന
സന്തോഷം ഒരു പെൺകുട്ടിയെ എത്രമാത്രം
ആഹ്ലാദത്തിലാഴ്ത്തും.!

സ്നേഹം, സ്വാതന്ത്ര്യം, ആദരവ്, അംഗീകാരം, ജ്ഞാനാർജ്ജനം തുടങ്ങിയ മനുഷ്യ ദാഹങ്ങളെ ആതുശയുടെ കാര്യത്തിൽ നബി(സ്വ) പ്രത്യേകം പരിഗണിച്ചു. കൊച്ചു ആതുശയുടെ പ്രതിഷേധവും ധർമ്മരോഷവും തിരുനബി സഹിഷ്ണുതയോടെ പരിഹരിക്കുന്ന രംഗങ്ങൾ ഹൃദയ ഹാരിയാണ്. ആദ്യ പത്നി ഖദീജയുടെ സ്നേഹ സ്മരണകൾ നിറം കെടാതെ സൂക്ഷിച്ചു തിരുനബിക്ക്, ഖദീജയെക്കുറിച്ച് പറയുമ്പോൾ നൂറു നാക്കാണ്. വർഷം വർഷം അവരുടെ വിധോഗ ദിനത്തിൽ മൃഗത്തെ അറുത്ത് മാംസം ഖദീജയുടെ കൂട്ടുകാർക്ക് തിരുനബി കൊടുത്തയക്കുന്നുണ്ട്. ഇതുണ്ടോ ആതുശയ്ക്ക് സഹിക്കുന്നു. സ്ത്രീ സഹജമായ രോഷം അവർ തുറന്നു പ്രകടിപ്പിക്കും. “ഞാൻ കണ്ടിട്ടില്ലെങ്കിലും തിരുദൂതരുടെ പത്നിമാരിൽ എനിക്കേറ്റം ഈറ ഉണ്ടായിരുന്നത് ഖദീജയോടായിരുന്നു” എന്ന് ആതുശ അതേക്കുറിച്ച് പിന്നീട് വെളിപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. തിരുനബി ഒരിക്കൽ ഖദീജയെക്കുറിച്ച് പറയവേ, ആതുശ പൊട്ടിത്തെറിച്ചു: “ഭൂമിയിൽ ഒരു ഖദീജ മാത്രമല്ലേ സ്ത്രീയായിട്ടുള്ളൂ!”. ആതുശയുടെ പ്രായവും സ്ത്രീയുടെ മനസ്സും അറിയുന്ന നബി പുഞ്ചിരിയോടെ അതെല്ലാം

പരിഹരിച്ചു. മറ്റൊരു രംഗം ആളുൾ തന്നെ പറയട്ടെ: “ഞാനും തിരുനബിയുടെ മറ്റൊരു പത്നി സ്വഹിയ്യയും ഒരു യാത്രയിൽ ഒന്നിച്ചുണ്ടായിരുന്നു. എന്റെ യാത്രാ വസ്തുക്കൾ കുറവായിരുന്നു. വേഗതയുള്ള ഒരു ഒട്ടകപ്പുറത്തായിരുന്നു അവ. എന്നാൽ സ്വഹിയ്യയുടെ വസ്തുക്കൾ ധാരാളമുണ്ട്. തടിച്ചു കനത്ത ഒരു ഒട്ടകമാണ് അത് ചുമന്നത്. അതിന് മറ്റു വാഹനങ്ങൾക്കൊപ്പം എത്താൻ കഴിഞ്ഞില്ല. അപ്പോൾ തിരുനബി ഒരു പരിഹാരം നിർദ്ദേശിച്ചു. ഒട്ടകങ്ങൾ പരസ്പരം മാറ്റുക. സ്വഹിയ്യയുടെ കൂടുതൽ ഭാരമുള്ള വസ്തുക്കൾ ആളുൾയുടെ ആരോഗ്യമുള്ള ഒട്ടകപ്പുറത്തും, ആളുൾയുടെ അധികം ഭാരമില്ലാത്ത വസ്തുക്കൾ സ്വഹിയ്യയുടെ തടിച്ച ഒട്ടകപ്പുറത്തും വെക്കുക. അപ്പോൾ യാത്രക്കാരുടെ പ്രയാസവും നീങ്ങും. അപ്രകാരം അതു മാറ്റിക്കെട്ടുന്നത് കണ്ടപ്പോൾ എനിക്ക് എന്തോ രോഷം അടങ്ങിയില്ല. ഞാൻ ഉറക്കെ പറഞ്ഞു: “ഹേ മനുഷ്യരേ, ആ ജൂതപ്പെണ്ണ് (സ്വഹിയ്യ ആദ്യം ജൂതയായിരുന്നു) അല്ലാഹുവിന്റെ ദൂതരെ കയ്യിലെടുത്തിരിക്കുകയാണ്”. കോപിച്ച് നിയന്ത്രണം വിട്ട ആ വാക്കുകൾ, പക്ഷെ തിരുദൂതർ അക്ഷരാർത്ഥത്തിൽ എടുത്തില്ല. ആളുൾക്ക് കാര്യം പറഞ്ഞു കൊടുത്തു. ആ ഒട്ടകങ്ങൾ

പരസ്പരം മാറ്റിയതിന്റെ ആവശ്യകത ബോധ്യപ്പെടുത്തി. എന്നിട്ടും എന്റെ രോഷമടങ്ങിയില്ല. ഞാൻ തിരുനബിയുടെ മുഖത്തു നോക്കി ചോദിച്ചു: “അല്ലാഹുവിന്റെ ദൂതരാണെന്ന് അവകാശപ്പെടുന്നുണ്ടല്ലോ താങ്കൾ?!” അതു കേട്ടപ്പോൾ തിരുദൂതർ പുഞ്ചിരിക്കുകയായിരുന്നു. എന്നിട്ട് എന്നോട് ചോദിച്ചു: “ആഇശാ നിനക്ക് അതിൽ സംശയമുണ്ടോ?” ഞാൻ പറഞ്ഞു. “അല്ലാഹുവിന്റെ ദൂതരാണെന്ന് പറയുന്ന നിങ്ങൾ എന്നേ നീതി പാലിക്കാഞ്ഞെ? ഇതു കേൾക്കാനിടയായ എന്റെ പിതാവ് അബൂബക്കറാണ് അതിനു മറുപടി തന്നത്. എന്റെ കവിളത്ത് ഒരടിയാ യിരുന്നു പിതാവിന്റെ മറുപടി. മൂക്കിൽ നിന്നും രക്തം വാർന്നു. തിരുനബി പിതാവിനെ തടഞ്ഞു. “അവൾ പറഞ്ഞത് കേട്ടില്ലേ നബിയേ?” എന്നു ചോദിച്ചു കൊണ്ട് പിതാവ് എന്റെ നേരെ തുറിച്ചു നോക്കുകയാണ്. അപ്പോൾ തിരുനബി അരുളി: “രോഷം പിടിപ്പെട്ടവർക്ക് മലയുടെ ഉച്ചിയും താഴ്വാ രവും വകതിരിച്ചു കാണാൻ കഴിയില്ല”. നോക്കൂ, ആഇശയെ തിരുനബി ട്രീറ്റ് ചെയ്തത് എത്ര മാതൃകാപരം ആയിരുന്നുവെന്ന്! മറ്റൊരിക്കൽ ഇതുപോലെ ആഇശയുടെ രോഷ ശംഖ്ഭം ഉയർന്നപ്പോൾ പിതാവ് കടന്നു വന്നു ഉടൻ തന്നെ

നബി (സ്വ) പിതാവിനും മകൾക്കും ഇടയിൽ മറയായി ചാടി വീണ്ണു.! മറ്റൊരു തവണ ശിക്ഷണ പ്രഹരം ലഭിക്കുമെന്നു കണ്ടപ്പോൾ പിതാവിൽ നിന്നും രക്ഷപ്പെടാൻ ആതുശ നബി (സ്വ) യെ പിന്നിലൂടെ കെട്ടിപ്പിടിച്ച് അഭയം തേടിയ രംഗം എത്ര ഹൃദയസ്पर्ശകമാണ്!. ഇളം പ്രായത്തിലുള്ള യുവതി യുമായി ദാമ്പത്യം നയിക്കാൻ അല്ലാഹു നബിക്ക് നിർദ്ദേശം നൽകിയതിന്റെ പൊരുളുകളിലൊന്ന് അപ്രായക്കാരെ എങ്ങനെ ശുശ്രൂഷിക്കണമെന്ന് മനുഷ്യരെ പഠിപ്പിക്കുക എന്നതായിരിക്കാം.

ആതുശയെ തിരുനബിയാണോ അതല്ല, തിരുദൂതരെ ആതുശയാണോ കൂടുതൽ സ്നേഹിച്ചത്? ആരാണെങ്കിലും അതെന്തു കൊണ്ട്? തിരുദൂതർ ആതുശയെ സ്നേഹിച്ചുവെന്ന് പറയുമ്പോൾ അത് കേവല മാംസളവും കാമം ഒളിഞ്ഞതുമായ സ്നേഹമായിരുന്നോ? ആതുശ തിരുദൂതരെ കൂടുതൽ സ്നേഹിച്ചുവെന്ന് ആതുശയുടെ ആത്മകഥ അനാവരണം ചെയ്യുമ്പോൾ, അതെന്തിനു വേണ്ടിയായിരുന്നു, എന്തുകൊണ്ടായിരുന്നു എന്നാണ് നാം മനസ്സിലാക്കുക. ഇരുവരുടെയും കാമം ശമിപ്പിക്കുക മാത്രം ദൗത്യമായെടുത്ത ദമ്പതികൾ പരസ്പരം

സ്നേഹിക്കുമെന്ന് കരുതുക വയ്യ. ഭർത്താവിന്റെ കേവല ഒരു 'ഉരുപ്പിടി' മാത്രമാണ് താനെന്ന് അനുഭവപ്പെടുന്ന സ്ത്രീ ഭർത്താവിനെ ഉള്ളുതുറന്ന് സ്നേഹിക്കുമെന്ന് കരുതാൻ ഒട്ടും വയ്യ.

തിരുനബി ആളുശയെ വല്ലാതെ സ്നേഹിച്ചു. പുരുഷന്മാരിൽ ഏറ്റവും സ്നേഹം ആളുശയുടെ പിതാവ് അബൂബക്കറിനോടായിരുന്നെങ്കിൽ, സ്ത്രീകളിൽ ആ സ്ഥാനം ആളുശക്കു ലഭിച്ചു. ആളുശയുടെ ആഗ്രഹം കണക്കിലെടുത്ത് ഒഴിവു സമയം അവരുമായി കൂടുതൽ സല്ലപിച്ചു. നാട്ടിൽ ഉള്ളപ്പോൾ ഒന്നിച്ച് ഭക്ഷണം കഴിച്ചു. ആളുശയുടെ വായിൽ തിരുദൂതർ ഭക്ഷണ ഉരുളകൾ വെച്ചു കൊടുത്തു. ആളുശ കുടിച്ച പാത്രത്തിൽ ആളുശ ചുണ്ടു വെച്ച ഭാഗത്തു തന്നെ തിരുദൂതർ ചുണ്ടു വെച്ച് കുടിച്ചു. ആളുശ കഴിച്ച ബാക്കി ഭക്ഷണം തിരുനബി എടുത്തു കഴിച്ചു. ആർത്തവ സമയത്തുപോലും ആളുശയുമായി തിരുനബി ശുദ്ധരിച്ചു. മസ്ജിദിനോട് ചേർന്ന വീട്ടിൽ ആളുശ ഇരിക്കുകയും തിരുനബി അവരുടെ മടിയിൽ തല വെച്ച് മസ്ജിദിലേക്ക് കാല് നീട്ടി ഭജനയിൽ തുടർന്ന സന്ദർഭങ്ങൾ പോലും ഉണ്ടായി. വ്രതം അനുഷ്ഠിച്ച സന്ദർഭത്തിൽ പോലും ആളുശയെ തിരുനബി ഉമ്മവെച്ചു. ഓരോ

വെള്ളത്തൊട്ടിയിൽ നിന്നും ഇരുവരും കുളിച്ചു.

എനിക്ക്തരു, എനിക്ക് തരു എന്നിങ്ങനെ ഇരുവരും കപ്പിനായി തിരക്കുകൂട്ടുന്ന രസികൻ കുളി. ആതുശയുടെ കുസൃതികൾ, ധർമ്മ രോഷങ്ങൾ സൗമ്യമായി കൈകാര്യം ചെയ്തു. യാത്രാ വേളയിൽ അധികവും ആതുശയാണ് തുണയായിരുന്നത്. ആതുശയോട് നബിക്കുണ്ടായിരുന്ന സ്നേഹം അവിടുത്തെ മറ്റുഭാര്യമാരിൽ അസൂയയും അസ്വസ്ഥതയും ഉണ്ടാക്കി. അവിടുന്ന് ആതുശയെ വല്ലാതെ സ്നേഹിക്കുന്ന കാര്യം തിരുദ്ദുതരുടെ അനുയായികൾ തിരിച്ചറിഞ്ഞിരുന്നു. ആതുശയുമായി പങ്കിടുന്ന ദിവസങ്ങളിൽ സ്വഹാബികൾ നബിക്ക് പ്രത്യേക സമ്മാനങ്ങൾ നൽകുമായിരുന്നു. ഇത് മറ്റു സഹധർമ്മിണികളിൽ കൂടുതൽ

അനിഷ്ടമുണ്ടാക്കി. അവർ തിരുനബിയുടെ കരളിന്റെ കഷ്ണമായ മകൾ ഫാത്തിമയെ ആ അനിഷ്ടം അറിയിക്കാൻ തിരുനബിയുടെ അടുക്കലേക്കയച്ചു. എന്റെ ഇഷ്ടത്തെ അവർ മാനിക്കുകയില്ലേ?! എന്നായിരുന്നു അവിടുന്ന് ചോദിച്ചത്. ആതുശയെ സ്നേഹിക്കാൻ പ്രിയ മകൾ ഫാത്തിമയോടും മറ്റു ഭാര്യമാരോടും നിർദ്ദേശിക്കുകയായിരുന്നു. തിരുദ്ദുതർ. തനിക്ക്

അസ്വസ്ഥകൾ ഉണ്ടാകുമ്പോൾ ആതുശയെക്കൊണ്ട്
 തിരുദ്ദുതർ മന്ത്രിപ്പിക്കാറുണ്ടായിരുന്നു. അത്
 ഒരംഗീകാരമായിരുന്നു. ആതുശയെ അവിടുന്ന് പല
 പ്പോഴും പ്രശംസിച്ചു. സ്നേഹവും ബഹുമാനവും
 അംഗീകാരവും വഴിഞ്ഞൊഴുകുന്ന വാക്കുകൾ
 ഉപയോഗിച്ചാണ് തിരുനമ്പി തന്റെ സഖിയെ
 വിളിച്ചത്. മനസ്സിൽ എന്ത് സ്ഥാനമാണ്
 നൽകിയിരിക്കുന്നതെന്ന് തിരിച്ചറിയാനുള്ള നല്ലൊരു
 പോംവഴിയാണ് വിളിപ്പേരുകൾ ചിലപ്പോൾ
 ഹ്രസ്വരൂപത്തിൽ ആതുശ എന്ന് വിളിച്ചു. ഇതിൽ
 ഒരു വാത്സല്യം കൂടി അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. മറ്റു
 ചിലപ്പോൾ മുവഹ്ഫഖ: (ഭാഗ്യവതി) എന്ന്
 സംബോധന ചെയ്തു. ഒരു യാത്രാ വേളയിൽ,
 ആതുശയുടെ തലയിലൊഴിച്ച സുഗന്ധതൈലം
 മുഖത്തിലൂടെ ഒഴുകുന്നത് കണ്ടപ്പോൾ, തിരുനമ്പി
 പറഞ്ഞു ഓ ശുഖൈറാ (പിംഗലവർണ്ണക്കാരി)
 നിന്റെ മേനിയുടെ നിറം ഇപ്പോൾ സുന്ദരമായിട്ടുണ്ട്!
 ഇതിൽ സ്നേഹവും തമാശയും പോസിറ്റീവ്
 സ്ട്രോകും ഉൾക്കൊള്ളുന്നു. ഇടക്കെങ്കിലും
 വിളിക്കാറുള്ളത് ഹുമൈറാ എന്നായിരുന്നു.
 അരുണാഭ സുന്ദരീ എന്നാണ് സാരം.
 അബൂബക്കറിന്റെ മകളേ , സിദ്ധീഖിന്റെ പുത്രി ,

അബുദുള്ളയുടെ മാതാവേ (സഹോദരീ
 പുത്രനാണ് അബ്ദുല്ല- അബ്ദുല്ലാഹി ബിന്
 സുബൈർ). എന്നെല്ലാമായിരുന്നു
 സന്ദർഭോചിതമായ മറ്റു സംബോധനകൾ. അവൾ
 അബൂബക്കറിന്റെ മകളാ എന്ന് പറയുമ്പോൾ
 തിരുദുതരുടെ ഉള്ളകം സ്നേഹ നിർഭരമാണ്,
 ഉപ്പയോടും മകളോടും തിരുനബി ആതുശയുടെ
 ജ്ഞാന മഹത്വം അംഗീകരിച്ചു. സുഭിക്ഷമായ
 ജീവിതം ആഗ്രഹിച്ച ചില പത്നിമാർ അത് ലഭി
 ക്കാത്തതിൽ അസ്വസ്ഥത പ്രകടിപ്പിച്ചപ്പോൾ, എല്ലാ
 വർക്കും നബിയുമായുള്ള ദാവത്യം തുടരുന്ന
 തിനെക്കുറിച്ച് പുനരാലോചന ചെയ്യാൻ അവസരം
 കൊടുത്തു കൊണ്ട് അല്ലാഹുവിന്റെ അരുളപ്പാട്
 ഉണ്ടായപ്പോൾ, ആദ്യം ആതുശയുടെ തീരുമാനം
 എന്താണെന്ന് അറിയാൻ നബി താല്പര്യം കാണി
 ച്ചത്. മരണ നാളിനോടടുത്ത അസുഖ സന്ദർഭത്തിൽ
 ഓരോ ദിവസം ഓരോ പത്നിമാരുടെ വീടുകളിൽ
 പ്രയാസപ്പെട്ട് വരുന്നത് കണ്ട്, അവരെല്ലാം ചേർന്ന്
 ഇനി ആതുശയുടെ വീട്ടിൽ തന്നെ വിശ്രമിക്കാട്ടെ
 എന്ന് നബിക്ക് സമ്മതം നൽകിയത് മുതൽ
 തിരുനബി ആതുശയുടെ കൂടെ മരിക്കുമ്പോളും താമ
 സിച്ചു. ഒടുവിൽ, ആതുശയുടെ മാരത്തു കിടന്നാണ്

തിനെക്കുറിച്ച് പുനരാലോചിക്കാൻ അല്ലാഹുവിന്റെ
 കൽപ്പന വന്നപ്പോൾ 'മാതാപിതാക്കളുമായി ആലോ
 ചിച്ച് വരാൻ' തിരുനബി നേരിൽ പറഞ്ഞപ്പോൾ,
 ആഇശയുടെ മനസ്സ് തകർന്നു പോയി. അങ്ങയോ
 ടൊപ്പം ജീവിക്കാൻ ഇനിയും അവരുടെ ഇഷ്ടം
 ഞാൻ അറിയേണ്ട കാര്യമുണ്ടോ? ഞാൻ
 അല്ലാഹുവിനെയും അവന്റെ അന്ത്യ ദൂതരെയും
 പരലോകക്ഷമയെയും
 തിരഞ്ഞെടുത്തിരിക്കുന്നു. ഞാനിപ്പറഞ്ഞ കാര്യം മറ്റു
 ഭാര്യമാരോട് പറയരുതെന്ന് അപേക്ഷിക്കുന്നു. എന്ന്
 പ്രതികരിക്കുകയായിരുന്നു ആ സ്നേഹമായി.
 തിരുനബിയ്ക്ക് തലയിൽ എണ്ണ തേച്ചു
 കൊടുക്കാനുള്ളതും മുടിചീകാനുള്ളതും സുഗന്ധം
 പുരട്ടാനുള്ളതും, തന്റെ പ്രിയതമനു വേണ്ടി ഒരു
 കറുത്ത കോട്ട് തയ്ച്ചതും അത് തിരുമേനിയിൽ
 അണിയിച്ചുകൊടുത്തതും മഹതി
 അഭിമാനത്തോടെ, ആഹ്ലാദത്തോടെ
 അനുസ്മരിക്കുന്നു. തിരുനബി വരുന്ന ദിവസം
 ഏറ്റവും വൃത്തിയുള്ള വസ്ത്രവും വിരിപ്പുകളും
 പുതപ്പും മാത്രമേ മഹതി ഉപയോഗിക്കാനുള്ളൂ.
 എപ്പോഴും തന്റെ കൂടെ മാത്രമായിരിക്കണം
 തിരുനബി എന്ന ആർത്തിയായിരുന്നു മഹതിക്ക്.

തന്റെ കന്യകാത്വം മറ്റു ഭാര്യമാർക്കില്ലാത്ത ഒരു അധിക മേന്മയായി എടുത്തുപറഞ്ഞ് നബിയെ തന്നിലേക്ക് വശീകരിക്കാൻ ആ കൊച്ചു യുവതി മടിച്ചില്ല. ഒരിക്കൽ അവർ നബിയോട് ഒരല്പം സെക്സി യായി ചോദിച്ചതിങ്ങനെ: പലകാലികളും മേഞ്ഞ ഒരു പുൽത്തകിടിയും ഒരു മൃഗവും മേയാത്ത പുൽത്തകിടിയും കണ്ടാൽ അങ്ങയുടെ മൃഗം ഏതു പുൽത്തകിടിയാലാമേയുക? നബി പറഞ്ഞു: ഒരു മൃഗവും മേയാത്തതിൽ, എന്താ സംശയം ?! അപ്പോൾ ആളുൾ: ഞാനാണ് ആ മേച്ചിലിടം ഞാനല്ലേ കന്യക.!!

നബി ജീവിതത്തിന്റെ ഓരോ അടരുകളും സസുക്ഷമം മനസ്സിലാക്കിയ ആളുൾ തിരുദ്ദുതരെ കണ്ണും കാതും ഖൽബും നിറയെ പകർത്തുകയായിരുന്നു. അവിടുത്തെ ഓരോ വചനങ്ങളും ഒപ്പിയെടുത്ത് സൂക്ഷിക്കാൻ സ്നേഹമുള്ള മനസ്സിനു മാത്രമേ സാധിക്കൂ. കൂസ്യതിയായിരുന്ന ആളുൾ തന്റെ രോഷം പ്രകടിപ്പിക്കുമ്പോൾ ഉപയോഗിക്കുന്ന ഭാഷയിലെ വ്യത്യാസം തിരുനബി അളന്നു വെച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ഒരിക്കൽ അതങ്ങ് ആളുൾയോടു തന്നെ തുറന്നു പറഞ്ഞു. നിനക്ക് എന്നോട് ദേഷ്യമുള്ള സന്ദർഭവും ഇഷ്ടമുള്ള

സന്ദർഭവും എനിക്കറിയാം . അതെങ്ങനെയാ
 നിങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കുന്നത്? ആതുര തിരക്കി.
 ഇഷ്ടമുള്ള സമയം നീ പറയുക മുഹമ്മദ്
 നബിയുടെ തമ്പുരാനാണ് എന്നായിരിക്കും.
 ദേഷ്യമുള്ളപ്പോൾ പറയുക ഇബ്രാഹിം നബിയുടെ
 തമ്പുരാൻ തന്നെ എന്നുമായിരിക്കും. ഇത്രയും
 പറഞ്ഞപ്പോൾ സ്നേഹനിധിയായ ആതുരയുടെ
 ഉള്ളുപിടഞ്ഞു. തിരുനബിയോട് ഉള്ളിൽ അൽപം
 പോലും വെറുപ്പില്ലെന്ന് മഹതി തുറന്നു പറഞ്ഞു:
 അതെ, അല്ലാഹുവിന്റെ ദൂതരെ, അങ്ങയുടെ പേര്
 മാത്രമേ ഞാൻ ആസമയത്ത് ഒഴിവാക്കുന്നുള്ളൂ..
 ആ സംഭാഷണ നിമിശങ്ങൾ മനസ്സിൽ കാണൂ..
 സ്ത്രീ സഹജമായ രോഷപ്രകടന സന്ദർഭത്തിൽ
 പോലും എത്ര മാത്രം സ്നേഹം ആ യുവതി കാത്തു
 സൂക്ഷിച്ചു! സ്നേഹത്തിന്റെ ആധിക്യമായിരുന്നു
 യുവതിയുടെ രോഷത്തിനു പിന്നിൽ.
 പെരുമാറ്റത്തിൽ, സംസാരത്തിൽ വന്നുപോയ
 അബദ്ധങ്ങൾ, അനിഷ്ടങ്ങൾ പെറുക്കൻ
 അല്ലാഹുവിനോട് പ്രാർത്ഥിക്കാൻ
 പ്രിയതമനോടഭ്യർത്ഥിക്കാൻ ആ സാധി മറന്നില്ല.
 അവിടുന്ന് ദുആ ചെയ്തു: അല്ലാഹുവേ,
 ആതുരയുടെ ചെയ്തു പോയതും

വന്നുപോയേക്കാവുന്നതുമായ തെറ്റുകൾ നീ
 പറയുകയേ . അതു കേട്ട ആളു ചിരിച്ചു
 മണ്ണുകുപ്പിയ രംഗം ഹദീസ് ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ
 വന്നിട്ടുണ്ട്. നിനക്കെന്റെ പ്രാർത്ഥന
 ഇഷ്ടായോ? ആളു പറഞ്ഞു അങ്ങയുടെ ദുആ
 ഇഷ്ടപ്പെടാതിരിക്കുമോ? ഒടുവിൽ, തിരുദൂതരുടെ
 അന്ത്യം തന്റെ മടിയിൽ തലവെച്ചു കിടന്നു
 കൊണ്ടാകാൻ അവസരം സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടത് മഹതി
 യിൽ നിന്നും തിരുനബി അനുഭവിച്ച അനന്തമായ
 സ്നേഹം മൂലമല്ലാതെ മറ്റെന്താണ്? അവസാന
 നാഴികകൾ കടന്നു പോകവേ, ആളുയും
 തിരുനബിയും അവരുടെ മരണാന്തര അഭിലാഷം
 പങ്കുവെച്ചു. തിരുനബി ആയിശയുടെ റൂമിൽ തന്നെ
 അന്ത്യ വിശ്രമം കൊള്ളാൻ ആഗ്രഹിച്ചു.
 ആളുയിൽ നിന്നും അതിനുള്ള അനുവാദം വാങ്ങി.
 ആളുയ്ക്കും അതുതന്നെയായിരുന്നു ഇഷ്ടം.
 തിരുനബി ചാരത്തു ഉണ്ടാകുമല്ലോ.. ആളു തന്റെ
 അഭിലാഷം തിരുനബിയോട് അറിയിച്ചു.
 അവിടുത്തെ ചാരത്ത് തന്നെ കിടക്കണം . പക്ഷേ,
 അല്ലാഹുവിന്റെ അചഞ്ചലമായ തീരുമാനം
 മറ്റൊന്നാണല്ലോയെന്ന് അവിടുന്ന് സങ്കടപൂർവ്വം
 അറിയിച്ചു. ഇവിടെ അബൂബകറിനും ഉമറിനും

ബാക്കി ഭാഗം ഈസാ നബിക്കും ഉള്ളതാണ്.. സ്വർഗ്ഗം വാതിൽ തുറക്കുന്ന കാലമത്രയും ഹബീബിന്റെ കൂടെ കിടക്കാൻ ആഇശ മോഹിച്ചു.

തിരുനബിയോടൊത്തുള്ള ഊഷ്മള ബന്ധത്തെക്കുറിച്ച് തെല്ലൊരഭിമാനത്തോടെ ആഇശ അയ വിറക്കാറുണ്ട്. ഇമാം ഹാകിം മുസ്തദ്രകളിലും അല്ലാമാ ഹൈസമി മജ്മഇലും ഉദ്ധരിച്ച രണ്ടു ഹദീസുകളിൽ ആഇശയുടെ അഹങ്കാരങ്ങൾ ഇവയെല്ലാമാണ്: എന്റെ രൂപമണിഞ്ഞു കൊണ്ട് മാലാഖമാരുടെ നേതാവ് ജിബ്രീൽ നബിയുടെ സ്വപ്നത്തിൽ വന്നു. ആറു തികഞ്ഞ പ്രായത്തിൽ എന്നെ മാത്രമേ തിരുനബി വിവാഹം ചെയ്തുള്ളൂ. എന്നെയല്ലാതെ മറ്റൊരു കന്യകയെ അവിടുന്ന് വിവാഹം ചെയ്തില്ല. ഭാര്യമാരുടെ കൂട്ടത്തിൽ എന്റെ വീട്ടിൽ കഴിയുമ്പോൾ മാത്രമേ നബിക്ക് വഹ്‌യ് ഇറങ്ങിയിട്ടുള്ളൂ. ഞാനുമായി ഒരു പുതപ്പിനുള്ളിൽ കഴിയുമ്പോൾ പോലും ദിവ്യ സന്ദേശം നബിക്ക് ലഭിക്കുകയുണ്ടായി. ഞാനായിരുന്നു എന്റെ പിതാവിനെ മാറ്റിനറുത്തിയാൽ നബിക്ക് ഏറ്റവും ഇഷ്ടമുള്ളയാൾ. എന്റെ വീട്ടിൽ വെച്ചാണ്, എന്റെ മാറിടത്തിൽ കിടന്നാണ് തിരുദൂതർ യാത്രയായത്. തിരുദൂതരുടെ അന്ത്യവി

ശ്രമ സ്ഥലം എന്റെ വീടാണ്. പത്നി സൗദയുടെ അവകാശം വിട്ടു തരിക മൂലം, പതിവായി എനിക്ക് രണ്ട് രാപകലുകൾ നബിയുമായി സഹവസിക്കാൻ ഭാഗ്യം ലഭിച്ചു. മാതാപിതാക്കൾ ഹിജ്റയിൽ പങ്കെടുത്ത ഏക പത്നി ഞാൻ മാത്രം. തിരുനബിയുടെ സ്വർഗ്ഗത്തിലെ മണവാട്ടി ഞാൻ തന്നെ. ഞങ്ങൾ ഒരേ പാത്രത്തിൽ വെള്ളമെടുത്ത് കുളിച്ചിട്ടുണ്ട്. തിരുനബി നിസ്കരിക്കുമ്പോൾ അവിടുത്തെ ചാരത്ത് ഞാൻ കിടന്നിട്ടുണ്ട്. നബി തങ്ങൾ അവസാനമായി ഇറക്കിയത് എന്റെ തുപ്പു നീരാകുന്നു. മരണത്തിനു തൊട്ടു മുമ്പ്, ഒരു അറാക്ക് കഷ്ണം എടുത്ത് എനോട് നന്നായി ചവയ്ക്കാനും എന്നിട്ട് അതെടുത്ത് നബിക്ക് മിസ്വാക്ക് ചെയ്തു കൊടുക്കാനും അവിടുന്ന് നിർദ്ദേശിക്കുകയായിരുന്നു.. ഇതെല്ലാമായിരുന്നു ആഇശയുടെ അഭിമാനങ്ങൾ.. സൗഭാഗ്യങ്ങൾ...സ്നേഹസ്മരണകൾ.

കൊച്ചു യുവതി, ആഇശ പക്ഷേ ബുദ്ധിമതിയും അപാര ഓർമ്മ ശക്തിയുടെ ഉടമയും ആയിരുന്നു. ജിജ്ഞാസുവായിരുന്നു. തിരുദൂതരുടെ പത്നിയാണെന്ന ബോധം അവരിൽ രൂഢമൂലമായിരുന്നു നബിയുടെ വാക്കുകൾ, പ്രവൃത്തികൾ നയങ്ങൾ, നിലപാടുകൾ, നീക്കുപോക്കുകൾ, പെരുമാറ്റം, ചികി

ത്വ, അവതരിക്കുന്ന വിശുദ്ധ സൂക്തങ്ങൾ, അവയ്ക്ക് തിരുദൂതർ നൽകുന്ന വ്യാഖ്യാനങ്ങൾ.. എല്ലാം മഹതി മനസ്സിലാക്കുന്നണ്ടായിരുന്നു. അവർ ഒരു വിശ്വ സർവകാലാശാലയിൽ വിവിധ ശാസ്ത്ര കലകളിൽ പരിശീലിപ്പിക്കപ്പെടുകയായിരുന്നു. പരിശുദ്ധ നബിയുടെയും വിശുദ്ധ ഇസ്ലാമിന്റെയും ‘ജ്ഞാന വക്താവ്’ ആകുവാൻ വേണ്ട സകല യോഗ്യതയും ആതുശ ആ തിരുജീവിതത്തിൽ ആർജ്ജിച്ചെടുത്തു. ഒമ്പത് വർഷം മാത്രമേ മഹതി തിരു സർവ്വകലാശാലയിൽ വിദ്യ അഭ്യസിച്ചിട്ടുള്ളൂ. പുഷ്കലമായ ദാവത്യ ജീവിതത്തിൽ പക്ഷേ അവർക്ക് സന്താനങ്ങൾ ഉണ്ടായില്ല. ആതുശക്ക് ജ്ഞാന സന്താനങ്ങൾ മതിയെന്ന് അല്ലാഹു നിശ്ചയിച്ചു. മക്കളില്ലാത്തതുകൊണ്ട് മാത്രമല്ല, ആതുശക്കു നബിയുമായി തന്റെ ഇളയ പ്രായത്തിൽ തന്നെ ജീവിക്കാൻ കഴിഞ്ഞുവെന്നതാണ് അവർ ജ്ഞാന നിർജ്ജരി ആയിത്തീരാൻ അടിസ്ഥാന കാരണം. ശിലയിൽ കൊത്തിവെച്ച പോലെ അറിവുകൾ സൂക്ഷിക്കാൻ, ബാലിക അല്ലായിരുന്നെങ്കിൽ ആതുശയ്ക്കു കഴിയുമായിരുന്നില്ല. ജ്ഞാന തൃഷ്ണ മൂലം അവരുടെ നാക്ക് അടങ്ങിയിരുന്നില്ല. വിശകലന സ്വഭാവമുള്ള കുർത്തചോദ്യങ്ങൾ ആതുശയുടെ സവിശേഷതയായിരുന്നു.

ആളുടെ വിവാഹം ചെയ്തു കൊടുത്ത അല്ലാഹുവിന്റെ ആസൂത്രണം അതി വിദഗ്ദ്ധമായിരുന്നു. തിരുനബിയുടെ വിധേയ ശേഷം അവിടുത്തെ ജീവിത ചരിത്രങ്ങൾ അറിയാൻ ആളുടെ സന്നിധിയിലേക്ക് ജനം ഒഴുകി. നാൽപ്പത്തിയെട്ട് വർഷം അവർ പ്രവാചകരുടെ 'ജ്ഞാന ഖലീഫ'യായി വർത്തിച്ചു. മറ്റാരിലൂടെയും പുറത്തു വരാത്ത ഒട്ടേറെ പ്രവാചക ചര്യകൾ, വചനങ്ങൾ തത്വചിന്തകൾ, ഉപദേശങ്ങൾ.. ആളുടെ വഴിമാത്രമാണ് സമാജം അറിയുന്നത്. ഖലീഫ ഉമറിന്റെയും ഖലീഫ ഉസ്മാന്റെയും കാലത്ത് ആളുടെ വനിതാ മുഹ്തിയായിരുന്നു. തിരുനബിയുടെ ഏറ്റവും മികച്ച 'ജീവചരിത്രം' എഴുതിയത് ആളുടെയാണെന്ന് പറയാം. തിരുപ്രവാചക ജീവിത സന്ദേശത്തിൽ നിന്നുള്ള രണ്ടായിരത്തി ഇരുനൂറ്റിപ്പത്ത് അദ്ധ്യായങ്ങൾ ആളുടെ നിന്നാണ്. ഇമാം ബുഖാരിയും മുസ്ലിമും മാത്രം അതിലെ 270 അദ്ധ്യായങ്ങൾ (147 + 54 + 69) കടമെടുത്തതായി കാണാം. ആളുടെ വ്യാഖ്യാനങ്ങളില്ലാതെ വിശുദ്ധ പൂർത്ത ആർക്ക് ഗ്രഹിക്കാനാകും? ആയിശയുടെ മുറിയിൽ വെച്ച് അവതരിച്ച സൂക്തങ്ങൾ ധാരാളമുണ്ട്. ഡോക്. അബ്ദുള്ള അബുസ്സുഊദ് ബദ്ർ ആളുടെ പൂർ

ആൻ വ്യാഖ്യാനം സമാഹരിച്ചു പുറത്തിറക്കിയിട്ടുണ്ട്. വിശുദ്ധ മതത്തിന്റെ നാലിലൊന്ന് ജ്ഞാനവും ആതുശ പകർന്നു നൽകിയതാണ്. നൂറു കണക്കിന് പേർ ചേർന്നാണ് ബാക്കി ഭാഗം പൂരിപ്പിക്കുന്നത്. ഇസ്ലാമിക നിയമങ്ങൾ നിർധാരണം ചെയ്യുന്ന അതിന്റെ തത്വങ്ങളിൽ സുപ്രധാനമായവ ആതുശ വഴിക്കാണ് നാം അറിയുന്നത്. ഉദാ: ഒരാൾ ഒരു കർമ്മം ചെയ്തു; അതിനെ സാധൂകരിക്കുന്ന യാതൊന്നും നമ്മുടെ നിയമങ്ങളിൽ ഇല്ല. എങ്കിൽ അത് / അവൻ തള്ളപ്പെടണം എന്ന പ്രവാചക അധ്യപനം ആതുശയാണ് വളമ്പരം ചെയ്യുന്നത്. ഇതിൽ അടങ്ങിയ തത്വമോ, നിയമ നിർധാരണ തത്വങ്ങളുടെ പകുതി ധർമ്മം വഹിക്കുന്നു.! പ്രവാചകരെ അടുത്തറിയാൻ വേണ്ട പോലെ അവസരം ലഭിക്കാത്ത സ്വഹാബികൾ, പ്രവാചക വിയോഗത്തിനു ശേഷം ഇസ്ലാമിക സമൂഹത്തെ പ്രിതിനധാനം ചെയ്ത ‘പിന്തുടർച്ചക്കാർ’ ആതുശയിൽ നിന്നും ജ്ഞാന കൈത്തിരി കത്തിച്ചെടുത്തു. ഇറാഖിൽ നിന്നും ശാമിൽ നിന്നും അൽജസീറയുടെ വിവധ ഭാഗങ്ങളിൽ നിന്നും തന്നെ തിരഞ്ഞു വന്ന അനേകം ശിഷ്യന്മാർ ആയിരിക്കുന്നു. പല പ്രശ്നങ്ങൾക്കും അന്തിമവും

ആധികാരികവുമായ പരിഹാരം തേടി ആയിരങ്ങൾ
 അവിടം സന്ദർശിച്ചു. ജ്ഞാന മേഖലയിൽ വ്യാപൃ
 തരായ അനേകമനേകം അന്വേഷികൾ, മദ്ദീനയി
 ലേക്ക് ഒഴുകി, ആളുൾ ഉമ്മയെ ഇന്റർവ്യൂ ചെയ്യാൻ.
 അതവരുടെ ജ്ഞാന മഹത്വത്തിനുള്ള പൊന്നുവ
 ലായിരുന്നു. വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് വലിയ
 അംഗീകാരവും ആളുൾയുടെ ശിഷ്യത്വം ഭാഗ്യം
 നേടിയവർ സമാജത്തിൽ
 സർവ്വാധരണീയരായിത്തീർന്നു. വൈദ്യശാസ്ത്രം,
 അനന്തരാവകാശ നിയം എന്നിവയിൽ ആളുൾക്ക്
 പ്രത്യേക നൈപുണ്യമുണ്ടായിരുന്നു. സുപ്രധാനിക
 ളായ പ്രവാചക ശിഷ്യന്മാർ വരെ അനന്തരാവകാശ
 നിയമങ്ങൾ ആളുൾയോട് ചോദിച്ചു പഠിക്കുന്നത്
 താൻ കണ്ടുവെന്ന് പ്രസിദ്ധനായ മസ്രൂഖ് പറയുന്നു:
 “ആളുൾയെക്കാൾ ഫിഖ്ഹിലോ വൈദ്യത്തിലോ
 കവിതയിലോ നിപുണരായ ആരെയും താൻ കണ്ടി
 ടില്ലെന്ന് ആളുൾയുടെ സഹോദരീ പുത്രൻ ഉർവ
 സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്നുണ്ട്”. “ഞങ്ങൾ കുഴങ്ങുന്ന
 ഏതൊരു പ്രശ്നത്തെക്കുറിച്ചും ആളുൾയോട് ചോദി
 ച്ചാൽ അതിനൊരു ജ്ഞാന പരിഹാരം ലഭിക്കുമാ
 യിരുന്നു”വെന്ന് പ്രസിദ്ധ സ്വഹാബി അബൂമുസൽ
 അൾഅരി സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്നു. പ്രവാചകർ ബാലി

കയായ ആതുശയെ ഒരു “സർവ്വവിജ്ഞാന കോശ”മായി വളർത്തി എടുക്കുകയായിരുന്നു എന്ന് മനസ്സിലാക്കാം. ആതുശ ആർജ്ജിച്ച ജ്ഞാനോന്നതി തിരുനബിയെന്ന ആതുശയുടെ ട്രൈനർ കൃത്യമായി അസ്സെസ്സ് ചെയ്തിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. അതിനാൽ തനിക്ക് ശേഷം ആതുശയ്ക്ക് ജ്ഞാന പ്രസരണ ദൗത്യത്തിൽ ഏറെ സംഭാവനകൾ അർപ്പിക്കാൻ സൗഭാഗ്യം ഉണ്ടാകുമെന്ന് അവിടുന്ന് ദീർഘ ദർശനം ചെയ്തു. “നിങ്ങൾ ആതുശയിൽ നിന്ന് പഠിക്കുക”, പ്രവാചകന്റെ അംഗീകാരവും ഉപദേശവും മാത്രമായിരുന്നില്ല പ്രവചനവും കൂടിയായിരുന്നു ആ വാക്കുകൾ. ഇസ് ലാമിക ശരീഅത്ത് പുരുഷ വ്യാഖ്യാനമാണ്, വിശുദ്ധ ഖുർആൻ സ്ത്രീ പക്ഷത്തു നിന്ന് വ്യാഖ്യാനിക്കണം എന്നെല്ലാം സങ്കടപ്പെടുന്നവർ, ശരീഅത്തും ഖുർആനും ആതുശയെന്ന സ്ത്രീയും തമ്മിലുള്ള ബന്ധം അറിയാഞ്ഞിട്ടാണോ?!

നല്ലൊരു കവയിത്രിയും ഭാഷാ പണ്ഡിതയും ആയിരുന്നു ആതുശ. അവരിൽനിന്നും ഏത് സ്കൂളിൽ നിന്നാണാവോ പഠിച്ചത്? ജ്ഞാന പരിശീലനത്തോടൊപ്പം ആതുശയെ ആത്മീയമായി സംസ്കരിച്ചെടുക്കാനും തിരുദൂതർ വിട്ടുപോയില്ല. ഉദാരത, ലാളി

ത്വം, സഹനം, വികാര നിയന്ത്രണം, പകയും അസു
 യയും ഇല്ലാത്ത സ്വച്ഛമായ മനസ്സ്.. മുതലായ പരി
 ശുദ്ധികൾ ക്രമേണ ആതുശ പ്രാപിച്ചു. ആതുശ വിശു
 ഛിയുടെ പ്രതീകമായി മാറി. പശ്ചാത്താപ പരവശ
 യായി. മനസ്സുരുകി കരയുന്ന ആതുശയുടെ ചിത്രം
 വിശ്വാസികളെ അമ്പരപ്പിക്കും. ജ്ഞാന ദൂതൻ
 ജിബ്രീൽ ആതുശക്കു സലാം അർപ്പിച്ചു ഇളം
 യൗവനത്തിൽ തന്നെ ആത്മീയതയുടെ ഉന്നത
 പദവി ആർജ്ജിക്കുക നിമിത്തം, ആതുശയെ
 തിരുനബി ആദ്ധ്യാത്മികതയുടെ “സ്ഥാന വസ്ത്രം”
 (ഖിർഖ) അണിയിച്ചു. മാനുഷികവും ഭൗതികവുമായ
 ഇരുട്ടുകൾ വകഞ്ഞു മാറ്റി, ദിവ്യ വെളിച്ചത്തിന്റെ
 ഉജ്ജ്വല ദീപ്തമായി ജീവിതത്തിൽ പൂർണ്ണത കൈവ
 രിക്കുന്ന, ആദ്ധ്യാത്മികതലത്തിൽ നൂറു ശതമാനം
 തികക്കുന്ന “സമ്പൂർണ്ണ”രിൽ ആതുശയെയും വിശ്വ
 ഗുരു ഉൾപ്പെടുത്തി. അവിടുന്ന് ആതുശയുടെ ആദ്ധ്യാ
 ത്മിക സ്ഥാനമഹത്വം മാലോകരോട് വിളിച്ചു
 പറഞ്ഞു: “പുരുഷന്മാരിൽ പൂർണ്ണത പ്രാപിച്ചവർ
 ഏറെയുണ്ട്. എന്നാൽ, സ്ത്രീകളിൽ ഇമാന്റെ പുത്രി
 മർയം, ഫറോവയുടെ പത്നി ആസിയ മുതലായ
 കുറച്ചു പേരേയുള്ളൂ. എന്നാൽ ആതുശയുടെ
 മഹത്വം മറ്റെല്ലാ സ്ത്രീകളുടെയും മേലേയാണ്.

പത്തിരിയും ഇറച്ചിയും മറ്റേതു ഭക്ഷണത്തേക്കാൾ മികവുറ്റതാണെന്ന പോലെ” (ബുഖാരി). അതെ, ആതുശ വിജയത്തിന്റെ പരകോടിയിൽ വിരാജിക്കുന്നു. ഇളം പ്രായത്തിലേ വിശ്വ ഗുരുവിനോടൊത്ത് ജീവിതം ആരംഭിച്ച അവർക്ക് ഒന്നും നഷ്ടമായില്ല. എല്ലാം നേടിയതേയുള്ളൂ.. അവരിപ്പോൾ വിശ്വാസികളുടെ ഉമ്മയാണ്. പെറ്റുമ്മയേക്കാൾ ബഹുമാനമർഹിക്കുന്ന ഉമ്മ.

ആതുശ ഒരു മഹാവിസ്ഫോടനമാണ്. മാതൃകയാണ്.. ആതുശയെന്നാൽ വിവാഹപ്രായം എന്നരീതിയിൽ ഒരു മഹാസാതികയെ പണ്ഡിതയെ അവമതിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നവർ, സ്ത്രീജനങ്ങളുടെ അഭിമാനതാരകത്താണ് അവമതിക്കുന്നത്.. രാഷ്ട്രനായകന്റെ, പ്രവാചകർ തിരുമേനിയുടെ കൂടെയാണ് അവർ ജീവിച്ചത്. കേവലം ഒമ്പത് വർഷത്തെ കോഴ്സിലൂടെ, വിശ്വഗുരു ചെറിയ ആതുശയെ പഠിപ്പിച്ചതും പരിശീലിപ്പിച്ചതും എന്തെല്ലാമാണ്?! രാഷ്ട്രനായകൻ, സൈന്യാധിപൻ, അധ്യാത്മികഗുരു അതുല്യപരി വ്യത്യസ്ത പ്രായവും വിവിധ സംസ്കാരികാനുഭവവുമുള്ള പത്തു ഭാര്യമാരുടെ ഭർത്താവ് ആയിരുന്നുവല്ലോ

പ്രവാചകർ.. ഇതിനെല്ലാമിടയിൽ അവിടുന്ന് ഒരു ആഇശയെ വളർത്തി യെടുത്തു!! ഇനി ചോദിക്കട്ടെ: സുന്ദരിയായ ഒരു യുവഭാര്യയെ - വിദ്യാർത്ഥിയെ അല്ലട്ടോ- ഇത്രയും വർഷം കൊണ്ട് നിങ്ങൾക്ക് എന്തെല്ലാം ആക്കിയെടുക്കാൻ സാധിക്കും ? ഒപ്പം നിങ്ങൾക്ക് എത്രത്തോളം ഉയരാൻ കഴിയും ? തടസ്സങ്ങൾ എന്തെല്ലാമായിരിക്കും ?!! .. പ്രവാചകൻ (സ്വ) സാധിച്ച, അതുല്യവും അത്ഭുതകരവുമായ വിജയത്തിന്റെ ചെറിയൊരു മാതൃകയാണ് ആയിശയുമായുള്ള അവിടുത്തെ ദാമ്പത്യം..

മഹതി ആഇശയെ അല്ലാഹു തൃപ്തപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അല്ലാഹുവിന്റെ അത്യുപാരമായ ആസൂത്രണം അത്ഭുതകരമാണ് ..അല്ലാഹു അക്ബർ..